

In het eerste artikel gaan Niek Maassen en Margriet Braun na of studenten die een opleiding tot sociaal werker volgen, beter voorbereid zijn op agressieve situaties als zij een weerbaarheids-training volgen. Om dit te kunnen doen is een interventiestudie onder alle tweedejaars studenten uitgevoerd. De resultaten laten zien dat een weerbaarheidstraining een positieve invloed lijkt te hebben op de weerbaarheid van studenten: ze hebben meer zelfvertrouwen en kennis en voelen zich meer handelingsbekwaam na de training dan voor de weerbaarheidstraining. De auteurs adviseren de weerbaarheidstraining voort te zetten en pleiten ervoor om dergelijke trainingen in meerdere sociale opleidingen in te voeren.

In het tweede artikel onderzoeken Martin Hunziker, Koen Luijs en Marjolijn Peltenburg de relatie tussen autonomie in projecttijd en studentbetrokkenheid. Bij de start van het project konden studenten kiezen voor een gestructureerde variant of een autonome variant van het project. In deze setting proberen de auteurs antwoord te krijgen op de volgende onderzoeksvragen: waarom kiezen studenten voor meer autonomie; hoe beoordelen studenten hun eigen betrokkenheid en is er een relatie met de mate van autonomie en welke invloed heeft het kiezen voor meer autonomie op de keuze voor toetsvormen door studenten? De uitkomsten laten zien dat studenten die voor de autonome variant kiezen vooral behoefte hebben aan ruimte en vrijheid wat mede tot ui-

ting komt in de diversiteit aan toetsvormen die ze gebruiken. De auteurs concluderen dat studenten verschillende onderwijsbehoeften ten aanzien van autonomie hebben waarmee vervolgens hun betrokkenheid wordt beïnvloed.

Ivo Borggreve en Vronie Disselhorst beschrijven in het laatste artikel hoe studenten een nieuwe leerroute, het Praktijkatelier, hebben ervaren en of deze leerroute studenten helpt bij het ontdekken, inzetten en ontwikkelen van talenten. Om te onderzoeken of studenten uit het Praktijkatelier meer gebaat zijn in het ontdekken, inzetten en ontwikkelen van hun talenten dan studenten uit de reguliere leerroute zijn de twee groepen individueel geïnterviewd. Beide groepen geven aan dat zij talenten opmerken dankzij feedback, complimenten, reflectie en het ervaren van plezier. Een gevonden verschil tussen de groepen is dat Praktijkatelier-studenten de verkregen feedback oprechter vinden. Daarnaast noemen zij het hoge niveau van de opdrachten, de open omgeving en de mogelijkheid zelf besluiten te nemen en fouten te maken als zijnde inspirerend voor het ontdekken van talenten. Praktijkatelier-studenten geven vaker aan dat zij energie krijgen van het werken aan de opdrachten. De auteurs sluiten het artikel af met enkele aanbevelingen over passende toetsvormen voor praktijkgerichte leerroutes.

Rina Vaatstra